

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Széchenyi-utca SIMON-ház Kuna József ut
kereskedésével szemben.

HIRDETMÉNYEK,

előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok
valamint a lap eszaki részeit illető
minden közlemények ide intézendők.

Bármentetlem levelek csak ismert kezekből
fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜ PART KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidéki
postán küldve

Egy évre	10 frt — kr
Félévre	5 frt — kr
Negyedévre	2 frt 50 kr
Egy hóra	1 frt — kr

Hirdetési díj:

Öt-hasábospetitsor egyezri beiktatásáért 5fr.
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyilttár 4 hasábos petitsorért 20 kr.
Hirdetést vagy roslamot magában foglal
mjdonság sora 50 krajnár.

XVII. évfolyam 1890.

Debreczen. Kedd Junius 10.

110. szám.

Az intrikusok vaksága.

(T.) Közbejött betegségem nem engedte eddig, hogy hozzá szóljak egy oly világot rázó eseményhez mely a földet sarkából akarja kiforgatni, s amely esemény miután e féle nagy jelentőségre vergődött, bizonyos érdeklő az olvasók közönségé ama részét is, mely annak részét vette, még pedig a mérsékelt ellenzék hivatalos és nem hivatalos lapjaiból a „Pesti Napló“-ból s a „Pesti Napló“ egyik vezércikk írójának másik tollából, a Budapesti Hírlap“-ból.

Ez a két lap ugyanis igen nagyon öszévágóan szokott beszélni mikor az ő czikkét Kaas Ivor báró írja, s aki, amint észlelni lehet, Ábrányi Kornél fő szerkesztő ural egyútt megunta már az ellenzékiséget, s nagyon fáj nekik, hogy Tisza ugyan elment, hanem Tisza után nem a mérsékelt gárdája következett. Pedig hát kicsinálták ők már azt még Tisza előtt, hogy ők fognak következni. Vannak a szabadelvű pártban is, mint minden pártban, tréfás képviselők akik nagyon amúzirozzák magukat egy-egy kis fellüptetéssel, s bizonyos ezek ígérték oda a mérsékeltnek a fuziót meg a kormányt; de mivel, hogy a dolog nem úgy történt, a mérsékelt urak most borzasztóan nehezelték azokra, akik ha bár az új kormányt teljes őszinteséggel és erővel támogatják, Tisza Kálmán ha bár megszünt is miniszterelnök lenni bensőleg szeretik, tisztelik és ragaszkodnak hozzá, ami azt hiszem, sokkal nehezebb dolog mintha a hatalmat elhagyott férfitől most már tudni sem akarnának, s egykori ragaszkodásukat a szolgálalkúság talpnyaldosási őstőne gyanánt tüntetnék föl. De hát másrésztől meg az igaz, hogy ez a karakteres elem a mérsékelttel való fuzióról nem akar tudni semmit, amennyiben élénk emlékezettel bírnak, s nem képesek egy könnyen elfelejteni azt a hecmezsterkedő szerepet, s azt a lázító intrikus, szcenizáló alatomoskodást, melylyel a mérsékelt, hogy helyét foglalhassák, Tisza iránt viseltettek. Hát mondjuk, hogy ez a karakteres elem nem akar

tudni a fuzióról semmit, hanem azért éppen oly hű és megbízható táborát képezi Szapárynak, mint képezte Tiszának, aki jelenleg maga is a Szapáry gárdájának generálisa, s annak zászlaja alatt harcol mint egy olyan jellem, kire rá lehetett fogni ezer gasságot, de bizonyítani nem lehetett egyet sem, s így a rágalom a rágalmazók fejére visszahullt.

Az ő reménytelen állapotokban tehát, azzal vigasztalják magukat a mérsékelt: vagy hátha sikerülniök fog Szapáryt öszveveszejteni Tiszával, s ezen údon megosztani a szabadelvűpártot is egy Szapáry és egy Tisza pártra, amely előbbibe a mérsékeltet falovány belovagolhatna Apponyi Albert, hogy aztán a Metternich-féle iskola politikusai ha már egyszer fal közt lesznek, maga ellen Szapáry ellen folytathassák az intrikát. De hát amint a mérsékeltnek látni méltóztatnak, ezt éppen úgy tudja Szapáry, mint tudja Tisza, éppen úgy tudja a szabadelvű pártnak minden tagja, mint tudja az ország, s éppen ezért nem kell a mérsékeltnek fuziója a szabadelvű pártnak, s éppen ezért nem kellene a mérsékeltnek az országnak.

Ezek előrebocsátása után rátérhetünk most már ama világra szóló eseményre, melyet a szabadelvű párt bucsu-bankettje képzett a Margit szigeten, s amely bankett azért volt világra szóló, mert a mérsékelt sajtója szerint megbuktatta Szapáryt s alárendelte Tiszának. „Hiába nevezik miniszterelnöknek Szapáryt — irták a nemes lapok más más variációiban, — mikor Tisza a miniszterelnök ma is. Szapáry csak czimzetes, Szapáry bábu. Ime a bankett is csak azért volt, hogy ezt kijelenthessék Szapárynak és imádhassák Tiszát. Hogy kimondhassák Szapárynak, nem vagy semmi, Tisza Kálmán a mindenható. Te Szapáry nem vagy leszavazva, hanem azért meg vagy bukva, ime megbuktattunk e banketten. Bukott miniszterelnök vagy már is. Reád nézve egy parlamenti bukás egészen közömbös lehet“-sat

Nos hát, ha azt hiszi az a mérsékelt ellenzéki sajtó, hogy az ország esze an-

nyira tompa már, hogy ezt a vastag ügyetlenséget, még ezt a goromba ravasz-
ságot és kirívó bujtogatást sem veszi észre, akkor a mérsékelt ellenzéki sajtó nem tesz egyebet, minthogy a régi nyomon jár most is, és annyira megveti, lenézi nemzetét hogy ily észbeli vakságra ma is képesnek tartja amint hogy annak tartotta eddig. Pedig hogy nem az, választásról választásra megmutatta, mindig több és több mérsékelt hazafit lökvén ki gyomrából, amint hogy megmutatja ezután is.

A főrendiház ülése. A főrendiház V a y Miklós br. elnöke alatt tegnap délelőtt 11 órakor rövid ülést tartott, melyen a törvényjavaslatok és előterjesztések hosszú sorát tárgyalta le. Az elnök mindenkéltt bejelentette, hogy Brankovics György gör. kel. érsek-patriarcha királyi levele kiállítatott. Azután a főrendek változatlanul elfogadták: Az italmérisi jövedékről szóló 1888: XXXV. tcz. némely határozmányainak kiegészítéséről; az elkésve, illetőleg szabálytalanul bejelentett italmérisi jogok kártalanításáról; az 1887. évi közözügyi zárszámadásra alapított végleges leszámlás szerint Magyarország terhére mutatkozó tartozás fedezéséről; az 1888. és 1889. évi közözügyi kiadásokra Magyarország által pótlólag fizetendő összegekről; a rendkívüli katonai övintézkedések költségeire megszavazott 2.674.000 frt póthitelből Magyarország eső összeg fedezéséről; — valamint az 1888. évi határvámbevételek visszamaradása folytán a magyar korona országai által fedezendő kiadásról; a kir. törvényeszek és kir. járásbírószágek székhelyeinek és területeinek meghatározásáról; a magyar északkeleti vasut részvénytársaság vasutvonalainak beváltásáról; a győr sopron-ebenfurti vasut részvénytársaság némely ügyeinek rendezéséről; az esztergom-almásfüzítő helyi érdekű vasut; — a nagy margitta-versecei helyi érdekű vasut; a pozsonyszombathelyi helyi érdekű vasut engedélyezéséről szóló törvényjavaslatokat; továbbá a Holiestól a magyar határszélég Góding irányában vezetendő helyi érdekű gőzmozdonyu vasut engedélyezésének megtörténtéről; a Sümeg-tapolcazi h. é. gőzmozdonyu vasut engedélyezéséről; a pusztaföldvár békési helyi érdekű vasut tulajdonjogának rendezéséről; a Galicziába behozandó zab, tatarka és rozs után járó vámoknak ideiglenes hatályon kívül helyezéséről; és az iparművészeti muzeum és iskola számára igénybevett Belezsnay-féle telek egy részének eladásáról s ennek

eladási árán egy nagyobb telek vételéről szóló miniszteri előterjesztéseket s az erre vonatkozólag hozott határozatokat.

Politikai röpv. A függetlenségi párt elhatározta, hogy a honossági törvényjavaslat felett folyt vita eredményét a mellette és ellene szavazók névsorával együtt kinyomatja és az ország valamennyi választókerületének több ezer példányban megküldeti. A nyomtatvány markás vonásokban sorolja föl a leszávott törvényjavaslat főbb pontjait, azután közli a szavazók névsorát és ezzel a mondat-tal végződik: „Igy vált hontalanná sok kiváló fia e hazának és ezek közt a legjobb, a legnagyobb: Kossuth Lajos!“ A néphez intézett e figyelmzettetést a függetlenségi párt 800.000 példányban nyomtatja ki.

A belügyminiszteri államtitkár hivatalfoglalása. Szalavszky Gyula belügyminiszteri államtitkár tegnap foglalta el a miniszteriumban hivatalát. Az egész tisztikar élén Lukács György államtitkár üdvözölte meleg szavakban az új államtitkár, melyre Szalavszky Gyula hosszabb beszédben válaszolt.

Kálnoky exposéja.

Az osztrák delegáció tegnap délelőtti albizottsági ülésén előterjesztette Kálnoky külügyminiszter külügyi exposéját. Walterskirchen báró előadó fölkerde a minisztert, hogy mint minden évben, ugy az idén is nem volna-e hajlandó a közözügyi költségvetés tárgyalása előtt az általános külügyi helyzetről a delegációt informálni. Kálnoky Gusztáv gróf kiegészítéssel engedett a fölhevásnak s behatóan válaszolt az általános politikai helyzetet. Kijelentette, hogy nagyjában és egészében mi változás sem állott be a nemzetközi politikai helyzetben, amennyiben nagyobb események nem következtek be a mult delegáció óta. Viszonyunk a szövetséges államokhoz sohasem volt szilárdabb, mint most s ez legelső sorban a német császár személyiségének köszönhető, ki befolyásával s jellemziládságával keresztülvitte, hogy oly világra szóló esemény, mint Bismarck birodalmi cancellár visszalépeése C a p r i v i v e l helyettesítése, a nemzetközi helyzetben semmi változást nem idézett elő. A többi hatalmakhoz való viszonyunk is teljesen kielégítő. A mi Szerbiához való viszonyunkat illeti, kijelentette a külügyminiszter, hogy a szerb kormány minden alkalommal a legbarátságosabb nyilatkozatokat tette külügyi

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Kinevetve, megsiratva.

(Boszély.)

Vértesi Gyulától.

Folyt. és vége.

IV.

A szegény fiatal költő pedig valóban beteg volt. A tegnapi nap lázas izgatottsága, a tegnapi est sikere egészen tul csigázták idegeit. Azoknak most pihenésre van szükségük.

A lelkesült tapsvihar még most is fülében cseng s szinte bódultnak érzi a fejét tőle. Elvonul képzeletében az egész tegnapi diadalmas est. A szereplő színészek oda jöttek hozzá, a színpadok közé s ott üdvözölték. A nézőtérben a tapsvihar nem akart szünni. A szerzőt hívták. S maga sem tudja, hogy s hogyan, egyszerre csak azon vette észre magát, hogy ott áll a színpadon a lelkesült közönség előtt. Az egyik első emeleti páholyban ott ült Halmosyné is kipirult arccal, ragyogó szemekkel.

Szeret, szeret, rebegi félálomban, halkan, s a mint ott fűkűd a szegényes vetetlen ágyon, lassankint álom borult fárad pilláira. S milyen édes, milyen boldog álom! Szébbnél-szebb álmokképek fonódnak egymásba, szakadatlan sorban, s a szép asszony mindenikben ott van kipirult arccal, ragyogó szemekkel.

Mikor reggel fölébred, úgy érzi magát mintha újja született volna. Semmi kimerültséget, semmi bágyadságot nem érez. A jóté-

kony álom visszaadta lelkének minden ragyonyosságát.

A kelő nap kíváncsi biboros sugarai beszállingóznak a kis ablaküvegen s ragyogó fényükkel bevonják a szoba szegényes butorait. S a fiatal ember olyan mosolygónak, olyan vidámnak találja azt a kis rideg lakást. Azután kiteszítja az ablakokat, beömlik a szobába a balsamos reggeli levegő, melyet még nem fertőztetett meg a gyárak fojtó füstje, az utczák pora, hanem tisztán jön be az illatos mezőkről, erdőkről s behoza a szabad természet reggeli üdvözlését a nagy város lakóinak.

Milyen üdének, milyen boldognak érzi magát az ifju!

A jövő boldogság reménye örömpirt von arczára. Most már elmondhatja annak a szép asszonynak, a mit oly régen őriz szívében. Most már megkérdezheti tőle, hogy akar-e vele együtt menni azon a dicsőséges uton, melynek első lépcsőjére rátette a lábát. Megkérdezheti tőle: akar-e az ővé lenni örökre, elválaszthatatlanul, s ő életét, boldogságát, mindenét oda teszi a lábai elé, — csak szeresse, szeresse. Sokáig ült ott álmodozva, a nyitott ablaknál. Lassanként fölébredt a nagy város zaja, lármaja. Az utczáról nehéz, poros levegő szállott föl; a napsugarak remegett huzódtak ki az ablakon s az égen sötét felhők takarták el őket.

De az ifjunak úgy tetszett, mintha a napsugarak most is ott ragyognának körülötte s a lég most is még olyan illatos, balsamos lenne. Kimondhatlan kedves érzés töltötte el. Eszébe jutott a szép asszonynak minden szava, minden tette, nyájas arcát maga előtt látja, bizalmas szavai a fülébe csengenek s

ez mind, mind olyan édes biztatással tölti el a lelkét.

V.

Mikkor délután meglátogatta Halmosynét, ez lehető legszívélyesebben fogadta.

— Búszke vagyok öre! Ha hallotta volna, hogy dicsérték a darabját mindenfelé. A kívül csak beszéltem a hangversenyen, mind csak azt kérdezte legelőször, hogy ott voltam-e a premiéren? Láttam-e a darabot? Milyen pompás, milyen nagyszerű. Hát még mikor elmondtam, hogy ön jelenetrol-jelenetre elolvasta nekem, mikor készítette. Alig győztem válaszolgatni a sok kíváncsi kérdésre: milyen ember? szellemes, kedves társalgó? Persze, hogy az, szellemes, kedves ember. No, már megint elpirult.

El bizony, de nem a dicsérettől, hanem a boldogságtól ragyogott a szegény költő fakó, himlőhelyes arca.

A szép asszony pedig csevegett tovább azon az ő kedves, csicsérgő hangján:

— És most, hogy mindezeket elmondtam, bocsánatot kell kérnem öntől, kedves barátom. Tudtam, hogy ön beteg s én mégis elmentem mulatni. Ugyebár, esunya, nagyon esunya dolog volt tőlem. De ugye, azért nem haragszik reám?

S a mint parányi kezét odanyújtja a fiatal ember felé, nagy sötét szemei olyan bocsánatkérőleg tapadnak reá.

Bartos ajkához emeli az odanyújtott kezét s úgy érzi, mintha tüzláng futna erein keresztül, mikor forró ajkával érinti a bársonypuha fehér bőrt.

A vallomás már-már ajkain lebeg, csak nem meri kimondani. Arca lángol, kabátját meg-megemeli szívének lázas verése, míg a

parányi kezét mindég reszkető kezei közt tartja.

S tudja isten meddig tartaná, ha a szép asszony aggódó hangon nem kérdezné tőle, hogy talán rosszul érzi magát, olyan furesán tud meg kimenni a fejéből?

Az a két csacsogó ajak csak nem bir elhallgatni egy pillanatra sem.

A szép asszony gondolatai ugy csapongnak, mint a verőfényen a pillangók, virágról-virágra.

Egyszer azután, akarata ellenére, a maga meggondolatlan modorában azt mondta, hogy milyen nagy boldogság lehet egy költő nevének lenni.

Szellemeinek osztályosa az, szerelme ad ihletet neki, s vele együtt kiemelkedik az utált mindennapiasság együgyű köréből. Föl, föl a csillagok közé, a hol a halhatatlanság ragyog.

Persze, ő azt csak úgy mondta el, meg-gondolatlanul, megfontolatlanul.

Ismét benne volt a regényes hangulatban s csak ennek a hangulatának adott kifejezést abban az egy pár oda vetett szónak, semmi jelentőséget sem tulajdonítva azoknak.

De szegény Bartos komolyan vette.

Szive csordultig telt a boldogsággal, a szép asszony szavai kéjes mámorba ringatták agyát s önefeletten borult eléje.

A szép asszony odaüve a keretét vánkossára s szemét selymes, hosszú pilláival félig eltakarva, némán hallgatta az ifju lángoló szerelmi vallomását.

Az pedig csak beszélt tovább, lágyan, epedő hangon, a megindulástól egész testében remegett.

kormányunkkal szemben; de a barátságos viszony csak kölcsönösen alapulhat...

Bulgáriáról ugyanazt mondhatja a miniszter, a mit tavaly mondott...

A mi Romániához való viszonyaink illeti, a miniszter megjegyezte, hogy viszonyunk politikai tekintetben teljesen kiegyensúlyozott...

A királyi trónbeszéd.

A királyi trónbeszéd — melyet teljes szövegében adtunk tegnap — kitűnő benyomást tett bizonyára országunkra...

De azzal, hogy a balkán-félszigeti államok viszonyai a legmagasabb helyről mint „bennünket közelebről érdeklők” vannak jelezve, még egyéb is van mondva...

A legelsőbb beszéd különben igen békés. Három év előtt ugyancsak a budai királyi palota díszterme volt tanuja egy olyan kardesőrgetésnek...

Szeretsz, ugy-e szeretsz? ... Mintha a nő az ifjú kitért karjai közé akarna borulni, előrehajol, lázasan, reszkette, hanem már a következő pillanatban pillái aól kibujnak ragyogó szemei...

Bartos még mindig ott térdel a földön. Ugy érzi, mintha valami mázsás ködaráb ne bzednék agyára; feje kábult s mikor föl akar állni, tántorogva visszarogy...

A szép asszony, hová lettél, gyógyíts meg, gyógyíts meg... S a lábbeteg sovárogra néz körül a szobában, — de a kit keres, az nincs ott.

Talán nem is volt. Csak álmodta. Kétségbeesetten temeti arczát a párnák közé s csak faldokoló zokogása hallatszik.

VI.

A szép asszony többé nem látta Bartost. Kiköltözött a házból. Azt se mondta merre, azt se mondta hová. Talán először maga sem tudta. Csak azt érezte, hogy abból a házból el kell mennie. Mentül gyorsabban.

kire nézve fölfogható módon megállapította? S nem képez-e még ennél is nagyobb előrelépést, hogy alkotmányos királyunk most már a nemzeti érület egyik régi és kelletlen sérelmét, a gellérthegyiczitadelit is átengedi a fővárosnak...

Es így minden nagytitás nélkül mondhatjuk, hogy csak az okvetlenül süteteni látók nem akarják észrevenni, hogy nemzeti nimbuzunk és befolyásunk nő és erősödik.

Napi hírek.

Hajdúvámegye közigazgatási bizottságának június havi ülése tegnap tartott meg Rásó Gyula alispán elnökléte alatt, miután a főispán elfoglaltsága miatt nem jelenhetett meg...

— Eljegyzés. Braun Sámuel a „Bika” szálló pinzere eljegyezte Rosenfeld Eszti kisasszonyt, Rosenfeld Jakabnak, a „Látókép” bérlőjének leányát.

— Művészeti kiállítás en miniaturnek lehetne nevezni azon szebbnél szebb fénykép kirakatot, melyet Papp Albert jeles fényképírónk a kaszinó épületén levő kirakátában közszemlére tett.

— Az influenza járvánnyal, mely a mult telen városunknak is gyűlölt vendége volt, most behatóan foglalkoznak az orvosok.

— Elvezetett a torna-majálison egy ezüst karperecz. — A szives megtaláló jutalomban részesül. Hol, megmondja akár a kiadóhivatal, akár a rendőrkapitányság.

— A torna-majálisról írott tudósításunkba a jelenvolt kisasszonyok névsorába tévesen jutott a Harsányi Gizella k. a. neve, mert nem ő, hanem Harsányi Margit k. a. volt a majálison.

— Egy vidéki közjegyzői irodában egy állambírói vizsgát tett, vagy ügyvédi jogosultsággal bíró egyén alkalmazást nyerhet július hó 1-től. Hol? megmondja a kiadói hivatal.

— Kézkerült többszörös betörő. Rendőrségünknek tegnap szerencsés napja volt, a mennyiben két jó fogást is csinált. Eöször is elcsipet egy ragadó kezű cselédet, a ki takarékos kisasszonyának — az indiserét természett kapitány ur szíriat egy igen szép leányknak tüpézéből öszgyűjtögetett 69 forintját ellopta.

bolajtókba rakott üzleteket, kofákat, éjszákára nyitva felejtett ablakokat és be nem zárt udvarokat, sőt nehéz zárral csukott boltokat választott veszedelmes látogatásai célpontjául. Tegnap már délelőtt a rendőrség előtt állott, hová azért vezették, mert egy pásti-közön lakó péklegény megösmerte rajta az ő elloptott egész öltönyének egy darabját.

— Eljegyzés. Braun Sámuel a „Bika” szálló pinzere eljegyezte Rosenfeld Eszti kisasszonyt, Rosenfeld Jakabnak, a „Látókép” bérlőjének leányát.

— Halálozás. Özv. kölcsei Kölcsey Sámuelné szül. csokaji Fényes Klára életének 93-ik évében Almosdon elhunyt.

— Művészeti kiállítás en miniaturnek lehetne nevezni azon szebbnél szebb fénykép kirakatot, melyet Papp Albert jeles fényképírónk a kaszinó épületén levő kirakátában közszemlére tett.

— Az influenza járvánnyal, mely a mult telen városunknak is gyűlölt vendége volt, most behatóan foglalkoznak az orvosok.

— Elvezetett a torna-majálison egy ezüst karperecz. — A szives megtaláló jutalomban részesül. Hol, megmondja akár a kiadóhivatal, akár a rendőrkapitányság.

— A torna-majálisról írott tudósításunkba a jelenvolt kisasszonyok névsorába tévesen jutott a Harsányi Gizella k. a. neve, mert nem ő, hanem Harsányi Margit k. a. volt a majálison.

— Egy vidéki közjegyzői irodában egy állambírói vizsgát tett, vagy ügyvédi jogosultsággal bíró egyén alkalmazást nyerhet július hó 1-től. Hol? megmondja a kiadói hivatal.

— Kézkerült többszörös betörő. Rendőrségünknek tegnap szerencsés napja volt, a mennyiben két jó fogást is csinált. Eöször is elcsipet egy ragadó kezű cselédet, a ki takarékos kisasszonyának — az indiserét természett kapitány ur szíriat egy igen szép leányknak tüpézéből öszgyűjtögetett 69 forintját ellopta.

bolajtókba rakott üzleteket, kofákat, éjszákára nyitva felejtett ablakokat és be nem zárt udvarokat, sőt nehéz zárral csukott boltokat választott veszedelmes látogatásai célpontjául. Tegnap már délelőtt a rendőrség előtt állott, hová azért vezették, mert egy pásti-közön lakó péklegény megösmerte rajta az ő elloptott egész öltönyének egy darabját.

— Eljegyzés. Braun Sámuel a „Bika” szálló pinzere eljegyezte Rosenfeld Eszti kisasszonyt, Rosenfeld Jakabnak, a „Látókép” bérlőjének leányát.

— Művészeti kiállítás en miniaturnek lehetne nevezni azon szebbnél szebb fénykép kirakatot, melyet Papp Albert jeles fényképírónk a kaszinó épületén levő kirakátában közszemlére tett.

— Az influenza járvánnyal, mely a mult telen városunknak is gyűlölt vendége volt, most behatóan foglalkoznak az orvosok.

— Elvezetett a torna-majálison egy ezüst karperecz. — A szives megtaláló jutalomban részesül. Hol, megmondja akár a kiadóhivatal, akár a rendőrkapitányság.

— A torna-majálisról írott tudósításunkba a jelenvolt kisasszonyok névsorába tévesen jutott a Harsányi Gizella k. a. neve, mert nem ő, hanem Harsányi Margit k. a. volt a majálison.

— Egy vidéki közjegyzői irodában egy állambírói vizsgát tett, vagy ügyvédi jogosultsággal bíró egyén alkalmazást nyerhet július hó 1-től. Hol? megmondja a kiadói hivatal.

line a fő... raps... ir a... ka, e... rült... szere... Kopa... egér... rabat... solya... tas a... maga... Játék... is elé... beuu... kivá... lyost... uet, ... egés... a n... kias... pész... tetle... pács... rát e... és m... fogas... nába... vek... felha... válla... dusg... haroz... állott... várát... építé... együ... elott... erőss... vány... vizsg... ben... nem... hogy... jéber... szent... tozn... Pant... ják, ... ves... Eszr... Abba... Barta... Józse... tani, ... mille... orosz... tartv... Fehé... tendó... alakj... Leve... — M... lesz... hogy... a le... most... len b... rint a... — a... vége... szép... teneg... tesém... fejed... lenni... mány... hó öt... hogy... küö... lyan... már... belül... váro... több... több... öszse... ugya... táját... vilát... rel se... ezere... ház... Dere... dezte... ugra... rosba... a m... nagy... niszt... kelt... várm... közs... vásár... tartat... ezen... figy... kórha... mint... száll... hirté... részt... sel h... közel... ipark... 1445... hetöl... tóság

kinek nagy sikereiről elragadtatással írnak a fővárosi hírlapok. Általánosan constalálják hogy hangban, jótékban napról napra gyarapszik. A betörőkben való szereplésről így ír a „Pesti Hírlap”: A sötét mesében Veronka, egy jölelkű paraszt lányka alakja a derült sugar; Kopácsy Juliska ezt az alakot szerencsével s szép sikerrel személyesítette. Kopácsy Juliska Krecsányi idei társulatának legérdekesebb tagja, a akban, arczban, modorában hasonlít Pálmay Iliához, még a mosolya is szakasztott olyan: az összehasonlítás annál könnyebb volt, mert Pálmay Ilika maga is ott állt a színpad melletti páholyban. Játéka azonban még kitorlatlan; de már ma is élénk kedély s temperamentum tükrözött benne s megnyerte a közönséget. Organumát, kivált mikor beszél, valami rekedtség homályosítja meg; ám azt hiszük, ez muló tünet, mert népdalait szépen csengő hangján egészen tisztán énekelte. Ugy tudjuk hogy a népszínház körében észrevették, Kopácsy kisasszony nagyra kívánt tehetségét, s lépéseket tettek, hogy őt a Pálmay Ilika betöltetlenül levő szerepkörére szerződtesse. Kopácsy kisasszony szombaton „Traviata” operát énekel, s az előadás iránt a fővárosi úri és művészi körében nagy az érdeklődés.

A gellérthegy citadellát, melyet lefognak bontani és átadni a főváros tulajdonába, a hadügyminiszteriumban készített tervek szerint, a régi csillagvizsgáló köveinek felhasználásával, 1852-ben építette fel, mint vállalkozó, Kasselik Ferenc, a nemrég elhunyt dugszagad budapesti polgár. A szabadságharcban a citadella helyén Görgey ágyúai állottak s innen lövődöztek a magyarok Budavárat. A régi csillagvizsgáló tornyot 1814-ben építették s 1820-ban I. Ferenc feleségével együtt innen nézte a napfogyatkozást. Annak előtte, a török uralom idejében, szintén egy kis erősség állott e helyen, melynek utolsó maradványai csak akkor tűntek el, mikor a csillagvizsgálót felépítették. Hogy a legrégibb időben volt e valami a Gellért-hegy tetején, azt nem tudni bizonyosan. Némelyek vitatják, hogy ott állott a hegytetőre az Árpádok idejében egy templom, Gellért püspök emlékének szentelve. A Gellérthegy történelméhez tartoznak azok a tervek is, melyek nemzeti Pantheonnak szánták a citadella helyét. Mondják, hogy már S z e c h e n y i Istvánnak kedves ideje volt ez a gellérthegy Pantheon. Esméje főméről nagyon sokféle formában. Abban az időben, a mikor sokat emlegették, Bartal György, a jeles jogász és Podhraczkó József Árpád vezér szobrát akarták odaállítani, sárga rézből öntve, keletre néző arccal, mellesé vasán nemzetisége régi címérével, az oroszlanál, jobb kezében a turulus zászlót tartva, kinyújtott bal karjával O-Buda fele, Fehér-Egyházra, a Boldogasszony (főlepitendő) templomára mutatva, oriaszi szoboralakja körül csoportosulva a választó vezérek: Levente, Előd, Kund, Tas, Huba és Tahutum. Majd ha a citadella elpusztul, aktuálisá lesz újra a kérdés, hogy mi jöjjön a Gellért-hegy csupasz fejére.

Nikita kegyvesztett. Ha az igaz, a mit a londoni World ír, akkor Sándor czárnak most már egy barátja sincs a világon. Egyetlen barátja a czárnak — saját mondása szerint — a montenegrói fejedelem volt s most — a londoni lap értesülése szerint — vele is vége is a barátságának s vele együtt annak a szép tervnek, hogy cseréviszné legyen Ilona montenegrói hercegné kisasszonyból. Nikita kegyvesztésének oka álitólólag az, hogy a montenegrói fejedelem mindenáron szerb királyiá akart lenni. Ezt azt ambiciózus tervet az orosz kormány nem támogatta eléggé s a fejedelem e föött való bosszúságát oly módon fejezte ki, hogy a cárt, valamint Giersz minisztert is, ki külföldben sohasem szerette a fejedelmet komolyan megsértette. Az orosz udvarnál most már azt is kérdezik, hogy mi történt a körülbelül fél millió rubel pénzzel, melyet Péterváron a mentegróiak támogatására a legutóbbi éhség alkalmával összedtek, mivel az inségesek sem a pénz, sem az állítólag azon összevásárolt élelmet nem kapták meg, mig ugyanabban az időben Nikita fejedelem palotáját megnagyobbította és most egy fényes villát épít. Az inségeseken pedig könnyű szerrel segített olyan módon, hogy közülök több ezert kiküldött testvéreikhez, Szerbiába.

Junialis Derecskén. A reformatus egyház új harangjai költségeinek fedezésére, Derecskén folyó hóban kedélyes junialist rendeztek. A nagy eső az erdőből kikergette ugyan a közönséget, de ez bevonult a városba s ott a „Szarka” vendéglőben folytatta a mulatságot kivilágos kivrivadig.

Kereskedők és iparosok figyelmébe. A nagyméltóságú m. kir. kereskedelemügyi miniszter u. f. é. május hó 28-án 31588. sz. a. kelt leiratával megengedte, hogy az Ugocsa vármegye területéhez tartozó Királyháza községben a f. évi június 23-ra eső országos vásár az évben kivételesen f. é. június 16-án tartassék meg; — miről az érdekelt felek ezennel értesítettek. — K e r e s k e d ő k f i g y e l m é b e ! A temesvári 21 sz. katonai körház parancsnoksága kórházi fehérművek, mint ingek, törülközők, portörlek, kötök stb. szállításának biztosítása céljából pályázatot hirdetett, — mely körülményre a szállításban résztvenni óhajtók figyelmé oly megjegyzéssel hivattik fel, miszerint az ide vonatkozó közelebbi feltételek az alóirt kereskedelmi és iparkamara hivatalában (N.-Hatvan utca 1445. sz.) a hivatalos órák alatt megtekinthetők. — A m. kir. államvasutak igazgatósága vonalai részére az 1890—91 évben

szükséges égő és kenő rezeceolaj szállításának biztosítása iránt pályázatot hirdetvén, erre oly megjegyzéssel hívjuk fel a szállításban résztvenni óhajtók figyelmét, miszerint a közelebbi feltételek alóirt kereskedelmi és iparkamara hivatalában (N.-Hatvan utca 1445. sz.) a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Debreczen 1890. június 4. A kereskedelmi és iparkamara.

Ingatlanok forgalma. A kir. törvényeszek mint telekkönyvi hatóságnál folyó évi májns 17—31-ig — Schreier József és neje Fábrián Mária veszik Tordás János és neje Szathmári Katalin sestakerti szőlőjét 500 frtért. — Birinyi János és neje Szendrei Erzsébet veszik özv. Farth Jánosné Dien Zauszánna és társa csapókerti szőlője egy részét 62 frt 37 krért. — Sarkadi Ferenc és neje Mike Zsuzsánna veszik Sarkadi Juliánna Faragó Bálintné és társa 7 1/2 boglyás kaszálójuk 2/10 részét 1500 frtért. — Kiss Mihály és neje Kiss Sára veszik Kiss Mária Kovács Józsefné és társai házuk 2/3 részét 1333 frt 33 2/3 krért. — Bonyhai Györgyné Baik Mária veszik Baik Bálint és neje Ujhelyi Zsófi boldogfalvi szőlőjét 550 frtért. B. Tóth Lajosné Derecskei Juliánna veszi özv. Szarka Bertalané Zain Mária házat onddói földével 5044 frtért, és holtiglani ellátás kötelezettséggel. — Molnár Miklós és neje Kálmán Juliánna veszik Tóth Istvánné Szabó Juliánna csapókerti szőlője egy részét 250 frtért. — Kiss Imréné Vékony Juliánna veszi férje Kiss Imre csapókerti szőlője fele részét ajándékozással ezimen 100 frt értékben. — Debreczen város veszi özv. Nemes Gáborné Jéger Paulina házat 60.000 frtért. — Keckés János és neje Teremi Juliánna veszik Nagy István és neje Györössy Sára házat 1300 frtért. — Fehér Jakab és neje Proharadni Mária veszik Sztitő Sándor és neje Géder Juliánna onddói földét 800 frtért. — Borusz István és neje Kokas Erzsébet veszik Sztratilik Ferenc és neje Schuster Cecilia tőczóskerti szőlőjét 375 frtért. — Vilmányi Sándor és neje Fazekas Erzsébet veszik Nagy Eszter Erdei Sándorné és társai újostásu szántóföldét 1350 frtért. — Kovács Dániel és neje Gede Zsuzsánna veszik Erdei Juliánna és társai házat onddói földével 2700 frtért. — Áron Nanó veszi Simai Thódorné Ambrus Anna sestakerti luczernását 2900 forintért. — Fehér Ferenc veszi Fényes Mária elepi tanya birtokát 1000 forintért. — Fehér Ferenc és neje Fényes Amália veszik Fényes Eleonóra és Borbála elepi tanya birtokát 1098 forintért. — Róth és neje Sarkadi Sára veszi Molnár András és neje Kiss Zsuzsánna újföldét 400 forintért. — Vágó Misály veszi Nagy János és társai házat újföldével 860 forintért. — Uszó István és neje Kállai Sára boldogfalvi szőlőjét 1000 forintért. Május 31-én 61-j u. n. 7-i g. Diunyás Gyuláné Pongor Juliánna veszi Jámbor István és neje Ács Erzsébet hatvan-utezai szőlőjét 600 frt. Özv. Molnár Andrásné Nagy Zsuzsánna ugyis mint gyám veszi Dániel Sándor és neje Knerli Borbála homokkerti szőlője egy részét 241 frt 64 kr. Szilágyi Sándor és neje Kovács Zsuzsánna veszi Sallai Mihály és társai újföldét 85 frt. Papp Lajosné Nagy Erzsébet veszi Jobágy János és neje Bihari Juliánna házat 1000 frt. Csicsó Lajos veszi Kardos Sándor hatvan-utezai szőlőjét 250 frt. Nagy Sándor és neje Gombos Zsuzsánna veszik Minczer Antal és neje Tompa Zsuzsánna onddói szántó földet 800 frt. Weichinger Károly és neje Müller Otília veszik Moldoványi Igazsz és neje Kovács Terézia házat 2000 frt. Özv. Komádi Gáborné Debreczeni Sára veszi Komádi István ház és föld 1/3 illetőségét 166 frt 66 kr. Géder Sándor és neje Nagy Eszter veszik Hamila Teréz Nagy Sándorné és társai házat onddói földével 1750 frt. Fejes Sándor és neje Király Zsuzsánna veszik Kéli Lajos és neje Károly Sára csapókerti szőlője egy részét 40 frt.

Felhívás

Debreczen szab. kir. város és vidéke Polgáraihoz!

Öt éve már annak, hogy az „Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egylet” megalakult, hogy társadalmi utoa hozza helyre azt a hibát, a mit akár helytelen politika, akár rosszul értelmezett hazafiság, századok alatt elkövetett.

Ezen egyesületek célja az erdélyi részeken a hazafiságunk fejlesztése, nemzeti irányu művelődés által s hogy ilyen irányban és ilyen eszközökkel nyomról-nyomra haladva vissza hódítsa a nemzetiségektől azt a tért, melyet azok tőlünk — jórészt a saját gyámultalanságuk miatt — hosszú időközön keresztül elfoglaltak.

A magyarság, a hazafias szellem sehol az országban nincs annyira veszélyeztetve, mint az erdélyi részeken, hol a nemzetiségek aknamunkája nagyidők óta tervszerűleg folyik, dusan segélyeztetvén a bennünket környező ellenséges érzületű, sokféle nemzeti-ségek által.

Ezzel szemben nem maradhattunk tovább tétlenül, ha csak nem akartuk kitenni nemzetünket annak, hogy ezen ellenséges áramlat elseperje. Hiszen eddig is oly romboló hatása mutatkozott már annak, hogy százával vannak községek, melyek 50—60 év előtt még magyarok voltak s ma teljesen eloláhosodtak. Vannak vármegyék, melyeknek 200—300 is kolája közül alig negyed részében ismerős a magyar nyelv s a néptanítók egy nagyrésze nem tud magyarul.

Már pedig, ha a néptanító nem érti a magyar nyelvet, miként várhatjuk tőle, hogy az ifju nemzedéket arra az alapra állítsa, melyen önként fakad az állam törekvéseivel való együttérzés és a hazafiakkal való egyetértés?

Egyes megyékben vannak oly helységek, melyeknek egykori magyarságát a magára maradt pusztá-templom hirdeti csak. Nem csuda! Mert ha az idegen elem közé került magyarság nyelvét és érzületét nem ápolta sem lekipásztor, sem földes ur, természetesen, hogy az lassanként kivetkőzött nemzeti jellegéből s helylyel helylyel teljesen kivész-félen van!

Ezen nemezetellenes áramlatnak kivágató vetni az erdélyrészi magyar közművelődési-egylet: ezt tette ki feladatának s hogy a lefolyt rövid év alatt mily nagyszerű eredményeket ért el, mutatja az, hogy a mult évben már a fekvő vagyonoikat nem számítva félmillió pénzvagon felett rendelkezett, melynek jövedelemből óvodákat, iskolákat állított, lelkészeket, tanítókat, egyházakat segélyezett, szóval hazafias munkáját nagy erővel megkezdette.

Hazafias kötelességünk ezen egyletet áldásos munkájában tőlünk telhetőleg támogatni, mert ebben a magyarság eszméjének, a nemzeti művelődésnek hatalmas védbástyáját kell tekintetünk. S mert az erők — egyesítésével nagyszerű célokat lehet megvalósítani, mig annak elforgatására csak káros hatású lehet, — megalakult Debreczenben is az erdélyrészi magyar közművelődési egyesület főlkja s ez év január 19-től kezdve tényleg működik is.

Sorakozzék hát minden honpolgár a kibontott lobogó alá, melyre nagy nemzeti célok vannak felírva! Nyujtson kezét egymásnak minden igaz hazafi, az erdélyrészi testvérek megmentésére.

Azon biztos reményben, hogy felhívásunk nem lesz kiáltó szó a pusztában, forduljunk polgártársainkhoz, kérvén őket, hogy ezen nagyszerű eszmék megvalósítására törekvő egyesületbe tagokul beiratkozzanak s ezáltal a szellemi munkához az anyagi erőt is megadni szíveskedjenek.

Kelt Debreczenben, az erdélyrészi magyar közművelődési egyesület Debreczen városi és Hajdúvármegyei főlkjének 1890. május 21-én tartott igazgató választmányi üléséből.

Péter Gábor Gr. Dégenfeld József jegyző. elnök.

Morzszak.

I. Siet.

Mindig siet, oly sebesen, hogy lélekzet sem ér rá venni s csak, ha szédülés fogja el, lábait megbicsaklanak, a roskadozó vállak odadőlnek a falhoz; szemei előtt szürke homályba vész minden, csak akkor áll meg egy pillanatra; zakatoló melléből kitor egy tompa sóhajts s azután ismét fut; löbözze kezét, fejét hol előre, hol hátra veti, addig nyargal, mig össze nem roskad.

Ugy szeret halálans kimerülni; fetrenge a földön, fulladozva a gyors lihegéstől, kimerülve s f. lizgatva annyira, hogy bőre alatt éjjen a hus s ereiben örült sebességgel keringjen a vér.

Szeret a porban vergődni, mig csak el nem bódul, hogy mozdulatlan legyen a kimerüléstől minden tagja; mikor fölrázzák az utcasarki hordárok, nem bírja fölnyitni szemhéját, csak félig, aztán huzza le ismét, mint valami vén tivornyázó.

A Gula János idegrendszer nem állja ki a nyugalmat. Mig fiatalabb volt, korhelykedett; tanuságot tehetnek a polgári bormérések tulajdonosai, hogy Gula János egymaga többet megivott, mint a legrészegesebbek közül tiz.

Hová tűntek a régi jó idők. Gula Jánossal ma már alig áll szóba egy jórávaló korcsmáros, mert Gula János már nem az az ember, aki volt, ő nem tud többé inni, bár tantalusi kinokat érez; eleped egy korty borért s ha ajkához emeli a poharat, megtrákdódik.

Azután kifut az utczára, a viharba s ő, aki harmincz évig ült a korcsmárban s ha kibukant az utczára, ugy lépegetett, mint a páva; most egyre siet; ha megkérdezik, merre veszi útját, annál inkább meggyorsítja lépteit.

Tudja is ő, hová, merre rohan? Csak azt éri hogy nem tud egy helyben maradni, nyugodtan, csöndesen; olyankor fojtogatja valami a torkát; s szeméi égnek, a melle mintha meg akarna repedni...

Minap is kimerülve rogyott össze az utczán s kinjában behengergődzött az árokba.

Zivatal volt. Az ég zengett s olyat vilámlott, hogy a negy fénybe majd belevakultak az emberek. Kővér cseppk hulltak; süri, gyorsan s hirtelen valóságos tócsák képződtek az utczán.

Gula János nyűszörgött az árokban. Öntudatlan volt; tudta, hogy az árokban fekszik, hallotta a menydörgést, látta a vilámlást; ugy tetszett neki az a vad zivatar! Hanem azért mégis nyűszörgött, mert megszokta már ezt a harmincz évi tivornyázás után; mindig rosszul érezte magát s mert hangja elkopott, csak nyűszörgött tudott.

Egyszerre mintha csaholás hallott volna. Valami közeledett. Gula megborzadt, föl sze-

retett volna kelni, de fáradtak voltak csontjai, alig bírt megmozdulni.

Bizonyosan rabló, vagy örült, aki ilyen időben az utczán ballag.

Lassan, kínos erőlködéssel akart föl-kászolódni, de keze meg csuszott a sárban. Mozgást hallott s valami erősen megragadta karját s huzta, huzta, mig azon vette magát észre Gula János, hogy talpon van. Az a valami huzta még tovább s Gula János követte fázva, dideregve, Csuron-víz volt már, s hosszú évek után először történt, hogy nem érzett magán bort, csak vizet, ceupa vizet.

Réggel ugatás ébresztette föl Gula Jánost. Talpra állott s megrögzögte a vén kutyát: gyöngéden, szeretettel, még könyek is gyűltek szemébe, ha meggondolta hogy ezen a világon még is van valaki, mégis van egy, nem ember ugyan, hanem eb, amely ő hosszú hű, amely őt az árokból is kihuzza.

Körülnézett Gula János és lerokkadott újra. Ott állott a templom előtt, a kereszt alatt, melyről a megfeszített Megváltó nézett le rá...

Gula sirt, zokogott, mint a gyermek.

II.

A szellem.

Sovány, nyurga alak Vörös Árpád. Nem is lépked ő, hanem leng; prózai nyelven lézeng. Lézeng minden nap az utczákon, tereken; este, mikor fölygújták a gázlámpákat mintha a burkolatból huzódnék föl a léczalak egyszerre csak szem elé bukkan. Se válla, se melle, hanem a háta valamelyest cipőz; s nyaka görbe és hosszú: keskeny, sovány arczán örökösen mosoly lebeg. Vörös Árpád mosolyog, bár szíve sajog. El van ragadtatva azon gondolatról, hogy ő Vörös, még pedig Árpád és nem István vagy Tamás, mint annyi egyszerű és közönséges teremtese az Istennek. A szellem — ez Vörös Árpád gunyveve — tegnap a sétányon lézengett; fixirozta a léányokat s azon elmélkedett, hogy ő mennyire megzavarja azon gyöngye sziveket, melyek zsöngé kis lánykák aranyos kis kebleiben dobognak ő érte, lézasan. Ily dolgokon — bár haszontalan dolog, — jobb szeret elmélkedni Vörös Árpád, mint algebrai földványokon. Elmélkedésének kedves közepéből kizavarja egy érdes hang:

— Szellem!

Árpád megfordul. Egy köpözös fiu állott előtte, a kihez nemokára többen is csoportosultak fiatal emberek.

— Szellem — mondá a köpözös fiu, — fogódz bele vasmarokkal ezen életába.

Szellem nagyon jámbor fiu, s bár nem tudta, mit akar tőle barátja, átmarkolta a fa vékony törzsét.

— Szorított jó erőseu — kiabált a köpözös fiu.

Szellem, majd megszakad oly erősen átmarkolta a fa törzsét.

A köpözös fiu ezután hozzálépett s a szellem válláról csöndesen lefujt egy pelyhet...

Szellem, tetőtől talpig meg-ingott a fuvásra, a pehely magasra fölrepült; a fiuk kacagtak.

— Látod, — szólt a köpözös fiu, — mit fixirozol a léányokat, mért nem láncolatod magad a kövekhez Prometheusként, vagy miért nem viselsz a nyakadon „szél ellen” egy ötven kilós vasat...

Urlel.

MENETREND.

Debreczenből indul:

B.-pest—N.-Várad telé (gyv.) d. e.	8 ó. 27 p.
" " " d. u.	1 ó. 5 p.
" " (csak N.-Várad felé) d. e.	3 ó. 35 p.
" " " este	10 ó. — p.
Szatmár felé d. u.	3 ó. 30 p.
" " (gyors v.) este	8 ó. 04 p.
" " " éjjel	3 ó. 35 p.
Kassáról d. e.	6 ó. 31 p.
" " " este	7 ó. 40 p.
" " (m. á. v. indóh.) d. u.	3 ó. 22 p.
Nánás felé: " " reggel	5 ó. 28 p.
" " " d. u.	3 ó. 33 p.
" " (vásártérről) reggel	5 ó. 44 p.

Debreczenbe érkezik:

Budapest—N.-Váradról érk. éjjel	3 ó. 06 p.
" (csak N.-Várad felől) reggel	7 ó. 34 p.
" " " d. u.	3 ó. 07 p.
" " (gyorsv.) este	7 ó. 19 p.
" " " este	7 ó. 19 p.
Szatmárról reggel	8 ó. 15 p.
" " " déle	12 ó. 21 p.
" " " este	9 ó. 35 p.
Kassáról reggel	8 ó. 06 p.
" " " este	9 ó. 11 p.
" " (m. á. v. indóh.) reggel	8 ó. 01 p.
" " " este	6 ó. 05 p.
Nánásról: " " reggel	7 ó. 53 p.
" " " este	5 ó. 56 p.

Budapestről Debreczenbe indul:

reggel	7 ó. 35 p.
d. u. (gyorsv.)	2 ó. —
este	6 ó. 10 p.
este (gyorsv.)	9 ó. 25 p.

Felölös szerkesztő és kiadó laptulajdonos:

Vértési Arnold.

Főmunkatára: Karozag Vilmos.

Arlejtési hirdetmény.

A székelyhídi izr. egyház közgyűlése egy új imaház építését határozván el, erre arlejtés hirdettetik, melyre pályázni szándékozók 500 forint óvadék letét mellett — készpénz vagy állampapírokban — ezennel meghivatnak.

Az arlejtés zárt ajánlatok útján 1890. június hó 15-ik napjának délután 3 órakor Székelyhídon az izr. iskola helyiségben fog megtartani.

A feltételek megtekinthetők az egyház pénztárnokánál Berger Mór urnál; a jóváhagyási jogot az egyház magának tartja fen.

Kelt Székelyhídon 1890. június hó 8.

A székelyhídi izr. egyház előljárósága.

Sarg Glycerin-különlegességei.

Sarg F. A. és Sarg Károly által feltalálása és használatba hozása óta a királyné ő felsége és a királyi ház más magas tagja, valamint sok idegen hatalmasságok által használatba van véve. — Ajánlja Bárány Liebig tanár, v. Herba tanár, v. Zeissl, v. Scherzer tanácsos stb. tanár, valamint Thomas, Bécsi és Meister Gothai udvari fogorvosok által.

Glycerin szappan, valódi, hamisítatlan, papírban 60 kr., hüvelyben 65 kr., fűszékben pr. 3 drb 90 kr., dobozban pr. 3 drb. 60 kr.
 Méz-Glycerin-szappan, cartonokban 3 darab 60 kr.
 Folyadékos Glycerin-szappan, üvegesében 65 kr.
 (Legjobb szer durva kezek és tisztátalan arcszín ellen.)
 Glycerin-ajak-Creme üvegesében 50 kr.
 Glycerin-lasztol (a hajnövesztés előmozdítására, a hajkorpa eltávolítására) üvegesében 1 ft.
 Törlőte-Carbol-Glycerin-szappan, cartonokban 3 darab 1 ft 20 kr.
KALODONT, Glycerin-fog-crém, darabja 35 kr.
 (Rövid használat után nébülözhetlenné válik.)

F. A. Sarg's Sohn & Comp. es. k. udvari szállítók Bécsben.

Kapható: a gyógyszertárakban, illatszerkereskedésekben stb. Debreczenben: Riekl József Zelmós, Szentkirályi és Kalenda és Kun József urnaknál.

Dr. Borbély Imre

med. universalis fogorvos
 Debreczen, piac-utczá 1711. sz.

Receid d. e. 9-12 } óráig.
 d. u. 3-5 }

Előírása után készült fogpora, szájvize, fogkefeje kapható helyben az összes gyógyszerárakban. Szent-Királyi és Kalenda diszmű és Beke László női divat üzletében.

Főraktár Muraközy gyógyszerárakban.

A Debreczeni Ellenőr könyvkötészetében

mindenféle diszes és egyszerű

K Ö N Y V K Ö T Ö I

m u n k á k

gyorsan, pontosan és jutányos árban elkészítettnek.

A „DEBRECZENI ELLENŐR” könyvkiadóhivatalában

megjelentek és kaphatók a következő könyvek

Vértési Arnold összes munkái I—VII. vaskos diszkötés. Egy-egy kötet ára 2 ft 10 kr. a 7 kötet együtt 14 „ — „	Vértési Arnold „Öngyilkosok“ elbeszélések ára 1 ft — kr.
Gróf Vay Dániel „Magyarország története“ 3 vaskos diszkötet ára 7 „ — „	Karczag Vilmos „Ma és mindig“ elbeszélések ára 1 „ 50 „
Vértési Arnold „Páriák“ elbeszélés ára 1 „ — „	Karczag Vilmos „Szerető szívek“ elbeszélések ára 1 „ 20 „
Vértési Arnold „A bojár leánya“ regény 2 köt. ára 2 „ — „	Karczag Vilmos „Macskák“ (történetké) ára 1 „ — „
Vértési Arnold „Fecskefészék“ regény 1 köt. ára 1 „ — „	Molnár László „Egy kis város krónikája“ elbeszélések, ára 1 „ 20 „
Vértési Arnold „A jegyző kisasszony“ regény 1 kötet ára 1 „ — „	Mátray Lajos „Fazekas Mihály élete és munkái“ ára 1 „ — „
Vértési Arnold „A debreczeni diák“ regény 1 kötet ára 1 „ — „	R. P. O. „Titkos szerelem“ regény 1 kötet ára — „ 80 „
Zolthay Lajos Tiszántuli egyházkerületi térképe vászorra huzva (leszállított ár) 1 „ 50 „	Bugyi Sándor depr. talyigás kalandjai 1 kötet — „ 60 „

Vidéki megrendelések postafordultával eszközöltetnek.